

som nævnt i øjeblikket i Folketinget og nogle af betænkningens forslag er indbygget i lovforslaget.

Det ny Forebyggelsespolitiske Råd vil få til opgave at følge udviklingen i forebyggelsesindsatsen, at overvåge og vurdere den offentlige forebyggende indsats, at danne forum for gensidig orientering om offentlige og private forebyggende initiativer og at medvirke til at skabe debat om prioriteringer og metoder på forebyggelsesområdet.

Lovforslaget, der samtidig betyder, at Forebyggelsesrådet og Alkohol- og Narkotikarådet nedlægges, medfører at bureaukratiet øges, at muligheden for at tage selvstændige og udførende initiativer svækkes, at der bliver dårligere kontakt til lokale aktiviteter og udvanding af den faglige ekspertise, der eksisterer i dag.

Alkohol- og Narkotikarådet mener, at den bedste måde at få politisk fokus på alkohol- og narkotikaområdet er, at det forebyggende og behandlende ansvar for rusmidler samles i én lov, og at den statslige indsats imod rusmidler samles i et Rusmiddelråd, der kan bruge flest mulige af sine ressourcer til udførende opgaver.

Rådet har selvfølgelig med stor interesse studeret, hvad sundhedsministeren sagde i Folketinget, da lovforslaget blev 1. behandlet i januar måned.

Ministeren sagde i realiteten, at Alkohol- og Narkotikarådet var til hinder for, at der blev sat politisk fokus på rusmiddelfeltet. Det var prisværdig klar tale – men klar tale er ikke altid ensbetydende med rigtig tale.

For det første vil jeg mene, at rådet ikke har siddet politiske signaler fra skiftende indenrigsministre, socialministre eller sundhedsministre overhørig. Det er klart, at der har været sendt mange signaler fra forskellige politiske partier. Rådet mener bare ikke, at det skal forholde sig til sådanne løsrevne signaler. Det må være ressortministeren, der samler op og om jeg så må sige – »oversætter«, »fortolker« og viderebringer.

For det andet har Venstres sundhedspolitiske ordfører, Jørgen Winther udtalt, at lovforslaget ikke handlede om kritik af rådets indsats. Nej, det handlede om forbedrede rammer for en overordnet politisk prioritering af forebyggelsesindsatsen.

Dette synspunkt udlægges således, at rus-

middelområdet skulle ud at slås for sine prioriteringer.

Det er ligefrem rystende klar tale.

Hvis jeg forstår ham rigtigt, så er tanken, at Forebyggelsesrådets, Alkohol- og Narkotikarådets og dele af Sundhedsstyrelsens ressourcer skal lægges ned i én stor kasse, hvorefter de 24 personer i Det Forebyggelsespolitiske Råd skal opstille en prioritering for sundhedsministerens anvendelse af midlerne.

Rådets opfattelse er, at størrelsen af Sundhedsstyrelsens forebyggelsesbudget, af Forebyggelsesrådets og af Alkohol- og Narkotikarådets budget selvfølgelig er udtryk for en politisk prioritering – nemlig for de prioriteringer, som det flertal, der har vedtaget skiftende finanslove, har besluttet.

Det vil derfor være for smed at rette bager at oprette et organ, der skal prioritere, hvad der allerede er prioriteret.

Der kan selvfølgelig være behov for at prioritere om, men det forekommer mig så at burde ske som et led i den normale politiske proces.

For det tredje er alle vist enige om, at det er den kontinuerlige indsats, der betyder noget i forebyggelsen. Hvis prioritering i Det Forebyggelsespolitiske Råd derfor betyder, at der i nogle år kun bruges ressourcer til alkoholforebyggelse og i andre udelukkende til sygdomme i bevægelsesapparatet – ja så betyder det, at der i et helt år ikke kommer til at ske noget på alkoholfronten.

Fra årets *mediedebat* vil jeg især fremhæve 3 gennemgående emner:

- narkotikakontrolpolitikken,
- alkohol og arbejdsliv,
- beskatning af alkohol.

Gennem hele 1989 har der været debat om vores *narkotikakontrol*. Rådets holdning er klar. Tiden er ikke inde til at legalisere narkotika, men vi skal i en åben og demokratisk debat diskutere, hvordan vi håndhæver forbudet, og hvordan vi i øvrigt mindsker efterspørgslen efter narkotika.

Det bliver mere og mere evident, at indsatsens kontrolelementer vinder frem på bekostning af forebyggelse og behandling. Denne udvikling er efter rådets vurdering klart uhensigtsmæssig.

Udviklingen er bemærkelsesværdig, da intentionen i den danske kontrol med narkotika har været at prioritere den kontrolpolitiske ind-